

Milé sestry a bratři,

dovolte mě, prosím, několik slov k jednomu významnému výročí pro nás skauty a skautky Junáka - českého skauta:

Dnes, 5. dubna 2026, kdy slunce osvětluje 125 let od narození našeho velkého vzoru RNDr. Rudolfa Plajnera (1901–1984) - Táty, se zastavme u jeho příběhu – příběhu odvahy, oběti a nezlomného skautského ducha, který formoval Junáka i nás.

Narodil se 5. dubna 1901 v Prostějově do chudé rodiny továrního krejčího, jako jediný syn ze sedmi dětí; matka zemřela, když mu byly čtyři roky. Studoval na VUT v Brně a od roku 1920 na přírodovědecké fakultě Karlovy univerzity v Praze matematiku a fyziku, brzy se stal skautským vůdcem. Jeho hrdinství zazářilo 17. ledna 1920 na rozvodněné Svratce u Brna: když se převrátil člun s dětmi bohatého obchodníka, Plajner se vrhl do ledových vln. Zachránil tři tonoucí děti, přestože sám sotva doplaval (jeho totožnost odhalila skautská legitimace v odhozeném kabátu). Odmítl finanční odměnu, získal zlatý odznak „Za čin junácký“ a stříbrné hodinky signované prezidentem T. G. Masarykem s datem 17. 1. 1920.

Jako dlouholetý náčelník Junáka (1939/1940–1949 a 1968–1970) nesl na ramenou tíhu celé organizace. Po nacistické okupaci Němci Junáka v roce 1940 zakázali a rozpustili; Plajner tajně udržoval skautský plamen při životě. Po válce jej obnovil, ale komunistický převrat (1948) donutil k rozpuštění (1949), což zachránilo mnoho lidí před vězením. V undergroundu koordinoval odboj a v roce 1968 po Pražském jaru vedl obnovu Junáka po 19 letech – až byl komunisty znovu rozpuštěn 15. září 1970.

Kritici jeho rozhodnutí, zejména poslušnosti vůči komunistickému rozpuštění Junáka v roce 1970, dnes hází kameny a obviňují ho ze zrady ideálů. Ale, jak říká Písmo v Evangelii podle Jana, kapitola 8, verš 7: „Kdo z vás je bez hříchu, první hod' na ni kamenem!“ Jen ten, kdo nezná tíhu volby mezi úplným zničením a dočasným ústupem, může soudit. Plajner byl pilířem Junáka, zakladatel moderního vzdělávání, autor směrnic, obhájce hodnot – jeho vize nás vede k statečnosti.

Naše 10. družina nese jeho jméno s hlubokou úctou, pokorou a patřičnou hrdostí, jako pochodně v bouři času.

Na závěr jeho slova:

„Neopouštějte naše děti!“ – výzva k ochraně skautské myšlenky v těžkých časech.

„Skautství není hra, ale životní postoj, který formuje charakter.“

(za případnou nepřesnost se omlouvám)

Se stiskem levice

JUDr. et Mgr. Dušan Tichý - Dráp